

ПОД ПЛАВИМ КРОВОМ

ЧАСОПИС ОШ „ПАВЛЕ САВИЋ“

БРОЈ: ЗВЕЗДАНЕ СТАЗЕ

ШКОЛСКА 2020/2021. ГОДИНА

Максим Мaziћ 2/9

ЧИТАЋЕТЕ У ОВОМ БРОЈУ:

- ✓ ДАН ШКОЛЕ

- ✓ НА КРАЈУ СТАЗЕ ДУГЕ ОСАМ ГОДИНА
- ✓ МЕДАЉЕ СУ У НАШИМ РУКАМА

- ✓ ДАН ДЕТЕТА
- ✓ ТА ДИВНА БИЋА – БАКЕ И ДЕДЕ

- ✓ ДРВО УСПОМЕНА
- ✓ НОВО РУХО

- ✓ ИСПРАЋАМО У ПЕНЗИЈУ...
- ✓ НА КРИЛИМА МАШТЕ

- ✓ ЛЕТО У БЕОГРАДУ

*На насловној страни – пано који су урадили ученици 2/2 и 2/7; цртеж – Тијана Благојевић 2/9

ОБЕЛЕЖАВАЊЕ ДАНА ШКОЛЕ

Наша школа обележава свој рођендан 30. маја. Иако су школске приредбе заштитни знак и оно о чему се дуго у школи говори, ове године је, због епидемиолошких мера, изостала класична приредба.

Међутим, Ивана Перић, професор српског језика и књижевности, као и професори разредне наставе - Гордана Вранић, Александра Малиновић и Сандра Пајић – побринуле су се да свим запосленима уприличе јединствену онлајн приредбу путем вибер групе.

Та оригинална идеја свој коначан облик добила је захваљујући и изузетном залагању ученика – учесника. Слушајући упутства својих наставница, ништа мање успешно него да су на правој сцени и пред живом публиком, припремили су нам плесне, музичке и драмске тачке. Снимке можете погледати на нашем сајту, а ми ћемо вам представити наше младе уметнике...

Милош Шолаја
2/5

Ана Пуљевић
3/2

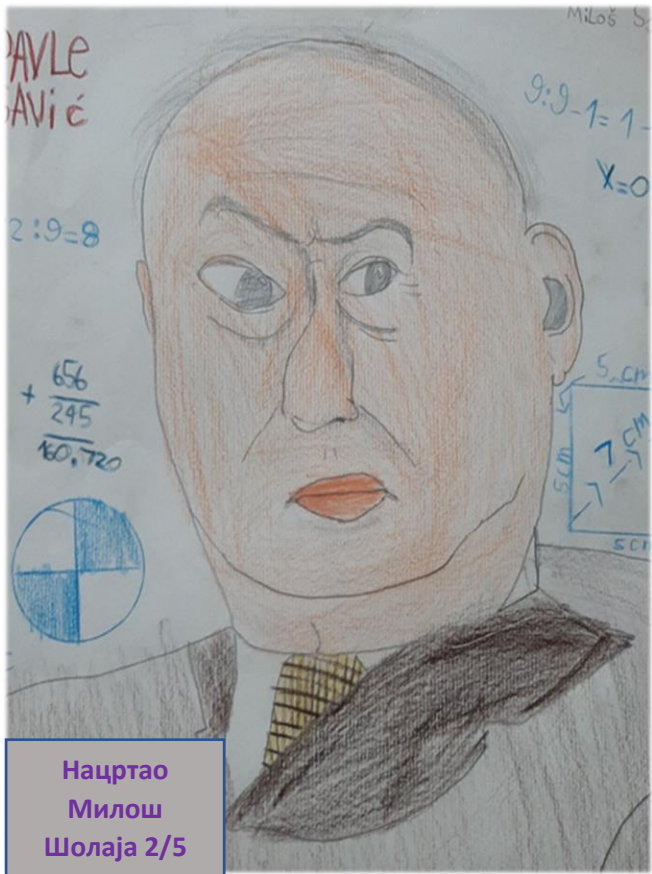
Никола Којић
3/2

Лола и Урош Ивановић 3/2

Катарина Ђорђевић 3/2

Нацртао Милош Шолаја 2/5

Владана Кенић
6/5

Матија Ђилерџић
6/3

Марина
Китановић 8/5

Петар Аничић 8/7

КО ЈЕ БИО ПАВЛЕ САВИЋ?

Велика ми је част што идем у школу која носи назив по нашем истакнутом научнику.

Многи моји вршњаци из других школа не знају ко је он. Када сам пошла у први разред, ни ја то нисам знала. Касније сам сазнала уз помоћ учитељице.

Био је не само наш научник, већ и један од кандидата за Нобелову награду.

Детињство и школовање

Рођен је 1909. године у Солуну. Још од раног детињства показивао је радозналост и заинтересованост, са пажњом је посматрао појаве око себе. Волео је физику, хемију и математику.

Након Првог светског рата, са породицом се сели у Београд. Дипломирао је физичку хемију на Природно – математичком факултету у Београду.

Анегдота из основне школе

Када је био ђак, наставник српског језика му је замерио што у писменом задатку није користио цитате, говоривши да се без њих не види да ли је читао књиге.

У следећем писменом задатку Павле је цитирао чувеног кинеског филозофа Ван Фу Ција. Добио је одличну оцену и похвале наставника. Мада, само његови најближи пријатељи су знали да Ван Фу Ци заправо није стваран, већ је плод његове маште!

Допринос науци

Са ћерком Марије Кири, Иреном Жолио Кири, у Паризу је радио на проблему порекла радиоактивности. Открио је изотопе познатих елемената бомбардовањем атома урана спорим неутронима. Резултат је објављен септембра 1938. године. Ово откриће добило је назив фисија, цепање урановог језгра. Као први директор, сматра се оснивачем Института „Винча“. Био је председник и редован члан Српске академије наука и уметности.

Зашто није био добитник Нобелове награде?

Иако је било очекивано да ће Павле Савић и Ирена Жолио Кири бити добитници Нобелове награде, избио је Други светски рат. Ова награда због тога неколико година није додељивана.

Павле Савић као професор

Након дипломирања, изабран је за асистента на катедри за физику на Медицинском факултету. Убрзо је добио стипендију француске владе за усавршавање на Институту за радијум. По избијању Другог светског рата, протеран је из Француске. Враћа се у Београд. Тада је постао професор физичке хемије.

Умро је 30. маја 1994. године. У његову част 30. маја обележава се Дан наше школе.

Наша школа активно учествује у свим нивоима такмичења из физике. Сваке године постиже одличне резултате. Нама ученицима, такмичарима из физике и предметним наставницима посебан је осећај поноса и задовољства када се на додели награда прочита име наше школе. Тада имамо осећај да смо свој задатак и "дужност" према Павлу Савићу испунили.

Марија Николић 7/3

И управо је Марија Николић ове школске године освојила трећу награду на Државном такмичењу из физике и тиме на својеврстан начин прославила нашу школу и баш као што је и написала – испунила „дужност“ према делу Павла Савића!

Марија, честитамо!!!

Тадија Спасојевић 2/5

Пано који су поводом Дана школе урадили ученици 2/9 у сарадњи са ученицима из продуженог боравка

Маша Марковић 2/9

НА КРАЈУ СТАЗЕ ДУГЕ ОСАМ ГОДИНА

Испраћамо још једну генерацију ученика и како то сваки завршетак једног циклуса у образовању налаже, проглашавамо ученике који су својим радом и залагањем оставили значајан траг.

УЧЕНИК ГЕНЕРАЦИЈЕ

За ђака генерације проглашена је ученица 8/5 – Миа Гмитровић. Поставили смо Мии неколико питања и ево шта нам је одговорила...

Миа, званично си изабрана за ученика генерације. Честитамо! Како се осећаш поводом тога и да ли си се надала?

Срећно, мада ми се чини да су остали још срећнији од мене. Нисам се надала до последње две недеље. Нисам ни размишљала о томе раније.

По чему ће ти највише основна школа остати у памћењу?

Мислим да ћу највише памтити дружења ван часова, али и она на часовима. Памтићу и наставнике и то што сам историју и географију највише учила.

Какви су ти планови за даље школовање?

Да упишем ИТ одељење у Првој београдској гимназији.
Хтела бих да се бавим програмирањем.

Да ли имаш неки хоби?

Оригами. Највише волим да правим
ждралове.

Шта би поручила својим другарима - како да успешно
завршавају све школске обавезе, али и да стигну да се
баве и ваннаставним активностима?

Можда је баш најважније оно што нам родитељи и
наставници стааално причају – да пазимо на часу.
Ја на часу доста научим тако да ми код куће не
треба много времена да то утврдим. Зато имам и
доста слободног времена.

Миа је показала да су вредан рад, труд и
посвећеност сигуран пут до успеха.

Надам се да ће је ова награда мотивисати за
даље успехе и у школи и у животу што јој од
срца и желим.

Данијела Шура, Миина разредна

Миа Гмитровић је проглашена и за најбољег математичара
и физичара у генерацији.

Честитамо, Миа!!!

СПОРТИСТИ ГЕНЕРАЦИЈЕ

МАТИЈА
НИНИЋ
8/7

АНДРЕА
ПЕТРОВИЋ
8/5

НОСИОЦИ ВУКОВЕ ДИПЛОМЕ

8/1

**Сергеј Ивановски, Мила Димитријевић, Миа
Ковачевић, Ирис Драча, Ања Јовандић**

8/2

**Каја Иванишевић, Урош Јанићијевић, Тамара
Трипковић, Мина Ивановић**

8/3

Јелена Крунић, Ивона Курћубић, Андрија Крстић

8/4

**Стефан Радуловић, Марко Плазинић, Андреј
Тепавчевић**

8/5

Миа Гмитровић, Филип Срдић

8/6

**Катарина Ралевић, Стефан Несторовски, Ива
Веселиновић**

8/7

Симона Вијатов, Матија Нинић

8/8

**Андријана Зећири, Наташа Станојевић, Марко
Јефтић, Ана Јовановић, Дуња Марковић, Нина
Ђикановић**

МЕДАЉЕ СУ У НАШИМ РУКАМА

Иако је школска година која је на измаку по свему била другачија и са собом донела и бројне тешкоће, како за ученике, тако и за наставнике, успеси и победе на које су наши ученици навикли ипак нису изостали. Вођени такмичарским духом, уз предан рад и велику подршку предметних наставника, заслужни су што се име школе чуло на бројним доделама медаља и диплома.

На Републичком такмичењу из српског језика и језичке културе, Андрејана Зећири освојила је 2. место, док је Каја Иванишевић заузела 3. Разговарали смо са Кајом и Андрејаном које су нас одушевиле својом зрелашћу и одговорима.

Постигле сте велики успех на такмичењу из српског језика и језичке културе – честитамо! Да ли је било тешко припремати се у овим условима рада?

Андрејана: Хвала Вам. Јесте да ова ситуација није баш погодна за овакве догађаје, али ми је драго што су организатори такмичења успели да одрже такмичења за овако кратко време. Нисам имала неких проблема када је реч о спремању, спремао сам се и са наставницама које су нам много помогле указујући нам на важне ствари.

Каја: Хвала на честиткама, искрено мени нису тешко пале припреме за такмичење. Наравно, није тако свима, зависи од особе. Мотивација ми је великим делом била та да ће ми такмичење помоћи и припремити ме за полагање пријемног испита – не само у смислу научног градива, већ цело искуство и неубичајена атмосфера.

Када сте код себе препознале љубав према неговању матерњег језика?

Андријана: Мислим да је на мене највише утицао долазак у пети разред када сам кренула са такмичењима. Тада сам, захваљујући дивној наставници, почела да учествујем на тако важним догађајима. Тек када сам видела да ја то волим и да учење матерњег језика у мени ствара задовољство и узбуђење, посветила сам му посебну пажњу.

Каја: Код себе сам препознала љубав према матерњем језику на часовима српског језика у школи. Ишло ми је одувек лако, без пуно труда сам добре оцене добијала, а уз то ми је на неки начин било и занимљиво.

Чија подршка вам је највише значила?

Андријана: Свакако ми је пуно значила подршка родитеља и наставника који су нам одстранили тај притисак и трему пред почетак такмичења и увек били ту за нас шта год да нам затреба.

Каја: Значила ми је подршка моје породице, другара, баке, деке и наставнице.

Како сте успевале да уклопите припреме за такмичење у редовне школске обавезе и ваннаставне активности?

Андријана: С обзиром да сам осми разред и да поред припрема за пријемни испит, стандардних обавеза у школи имам и слободно време које покушавам максимално да искористим, није било баш лако све уклопити, али сам некако успела, јер сам се са задовољством спремала са наставницама.

Каја: За то је потребна добра организација, која код мене чак није ни толико истакнута, али сам увек подсећала себе да кад имам слободног времена, узем мало да радим тестове или неке задатке, макар на 15 минута. Такође је битна посвећеност – сваки дан (или скоро сваки дан) радити и не одустајати.

Шта бисте поручиле млађим другарима који, можда, имају страх од такмичења или не умеју да испланирају своје обавезе као би били што успешнији у школи?

Андријана: Мислим да не треба имати предрасуде, свако треба да покуша нешто, јер се можда баш ту пронађе. Касније само треба имати храбрости и наставити са тим, а ако волите тај предмет онда неће бити проблема.

Каја: Ако се плашите изласка на неко такмичење мој савет вам је да одете свакако. Реците себи да ништа не губите тиме и да такмичење није уопште страшна ствар – што заиста и није, чак је дивно искуство. Никад нећете знати док не пробате. А што се тиче обавеза и припремања такмичења уједно с школским обавезама, мој савет вам је, као сто сам раније споменула, да се боље организујете – можете, на пример, на папир написати све обавезе за тај дан и држати се тога. Али се немојте превише форсирати. Не треба такмичења схватати преозбиљно – гледајте то као сјајну прилику за нова искуства.

Андријана је дивно дете са којим је уживање радити. Свестрана је, амбициозна, организована и вредна, па јој ни комбинована настава није представљала проблем да постигне изузетне резултате на такмичењима из граматике и књижевности. Поред свега тога, она је и једна весела и позитивна девојчица и много ми је драго што сам имала прилику да будем њена наставница. Не сумњам у то да ће и у даљем школовању наставити да ниже велике успехе.

Јана Обрадовић, наставница српског језика

Сваки успех мојих ученика ме неизмерно радује. Њихови резултати и љубав према матерњем језику мотивишу ме да пронађем начин да ту љубав негујем и продубим. Каја је паметна и вредна девојчица која је од првог дана показала да жели да зна више. Честитам јој на постигнутим резултатима и верујем да са наших часова у живот носи уверење да се рад исплати, истински квалитет препознаје, а знање цени.

Весна Дукић, наставница српског језика

Симона Вијатов 8/7

**Катарина Ралевић
8/6**

Запажен резултат на Републичком такмичењу из књижевности (Књижевна олимпијада) оствариле су ученице Катарина Ралевић 8/6 и Симона Вијатов 8/7.

На Државном такмичењу из историје Огњен Ристић 8/5 освојио је 2. место са 39 од укупно 40 могућих бодова.

1. Када се развило интересовање за проучавање историје?

Интересовање за проучавање историје ми се развило у 4. разреду, када сам по први пут почео да се упознајем са националном историјом. Такође, имао сам прилике да са породицом туристички путујем у многе земље Европе као и по Србији, где су ми посебну пажњу привлачили локалитети од историјског, друштвеног и културног значаја. Пажљиво сам слушао објашњења туристичких водича, читао брошуре о материјалним историјским изворима у знаменитостима које сам посећивао, дивио се велелепним манастирима и катедралама, што ми је касније доста помогло када смо на часовима историје учили те области.

2. Који историјски период ти је посебно драг за изучавање?

За изучавање ми је посебно драг средњи век – Српска средњовековна држава. То ми је најзанимљивији историјски период и зато што је тада Србија била једна од најснажнијих држава у Европи на сваком пољу.

3. Како су текле припреме и колико је било тешко освојити награду на Државном такмичењу, посебно у овим условима рада?

Припреме су текле савршено јер сам унапред испланирао како ћу се припремати и није ми се десило да размишљам да ли ћу стићи да научим и обновим предвиђено градиво. Свестан сам да је освојена награда на Државном такмичењу велики успех и да то може постићи само неко ко много воли историју. Питања на тесту су тражила велико знање и концентрацију. Услови рада ми нису сметали јер сам се спремао из задовољства. У ствари, био сам јако срећан што могу проверити своје знање и доказати себи да сам међу најбољима из ове области.

4. Ко ти је био највећа подршка у раду?

Прва подршка ми је била мама, која ми је и усадила љубав према историјским, културним, уметничким и верским споменицима и историјским изворима уопште.

Највећу подршку и утицај на моје знање и постигнуте резултате дугујем мом наставнику историје - Николи Топаловићу, који је несебично и квалитетно преносио своје знање на ученике. Његова предавања су увек била занимљива и држала ми пажњу цео час. Водио нас је и на излете где смо посетили доста значајних српских локалитета и много научили о њима. Када сам се припремао за такмичење, осећао сам и неку врсту обавезе да оправдам његова очекивања и да му освојеном наградом захвалим за велику посвећеност и помоћ на часовима и на припреми за такмичење.

5. Да ли се твоје даље школовање везује за проучавање историје?

Да, итекако. Положио сам пријемни за одељење за ученике са посебним склоностима за историју и географију у Петој београдској гимназији и радујем се што ћу проширити своје знање из историје и бити са ученицима који деле иста интересовања као и ја.

6. Како видиш себе у будућности?

Волео бих да студирам историју и будем историчар. И наравно, да будем цењен и признат за своја достигнућа у Србији, а можда и шире.

**Мина Дамњановић 8/1
освојила је високо 4. место
на Републичком
такмичењу из немачког.
Њена наставница Драгана
Павловић истиче да је овај
пласман изузетан успех,
имајући у виду
специфичности такмичења
из немачког језика.**

Мина, честитамо!!!

**Максим Станивуковић 6/3
освојио је 3. место на
Републичком такмичењу у
атлетици.**

**Прочитајте шта нам је Максим
рекао о свом спортском
ангажману и односу према
спорту...**

- 1. Како је дошло до учешћа на овом такмичењу?**
- 2. Да ли тренираш атлетику? Када си почео? И како изгледа један твој спортски тренинг?**
- 3. Да ли је већа одговорност када се такмичиш за своју школу?**
- 4. Колико је и зашто спорт важан за децу?**
- 5. Шта би поручио млађим другарима који тек бирају којим спортом би се бавили?**

1. До Републичког такмичења сам стигао направивши добар резултат на међуокружном. Ту трку сам трчао сам, јер смо погрешили време трке. Био сам други и разочаран сам кренуо кући. Међутим, на путу ка кући су нам јавили да ће ме ипак пустити да се такмичим даље. Додатни проблем је био што сам на трци повредио прст, а до Републичког такмичења је било само неколико дана.

2. Атлетику сам почео да тренирам пре четири месеца, када ме је један тренер који је био на градском такмичењу позвао. Тренинг атлетике почиње растрчавањем, загревањем и истезањем. Током тренинга радимо различите вежбе и на крају се опет истежемо и растрчавамо.

3. Скоро сам се први пут такмичио са клубом, али већу трему сам имао када сам представљао своју школу.

4. За децу је спорт вазан због дружења, да би били активни и постизали неке успехе.

5. Предлажем млађим другарима да не одустају од онога што изаберу и не мењају много спортове како би у томе што изаберу били успешни.

Освојено 2. место на Општинском такмичењу у рукомету

(Професор физичког васпитања – Драгана Салопек; ученице: Миа Милић 7/5, Дуња Ђурић 8/6, Андреа Петровић 8/5, Миљана Марковић 8/5, Тамара Петровић 8/1, Маша Лаловић 8/1, Весна Јовановић 7/7, Теодора Стевановић 6/8)

Освојено 2. место на Општинском такмичењу у кошарци

(Лука Пријовић, Андреј Тепавчевић, Милош Ђорђевић, Данило Зечевић, Лука Стоиљковић, Алекса Стевовић, Михајло Милошевић, Јован Бурсаћ, Страхиња Бјелајац, Никола Челебић, Филип Зорица, Страхиња Момировић, Лука Милорадовић; професор физичког васпитања – Тамара Вучковић)

У ОШ „Милан Ђ. Милићевић“ 30. 5. 2021. године одржан је турнир у шаху за млађе разреде. Учествовало је по 14 ученика.

Ученици ОШ „Павле Савић“ победили су резултатом 20,5 према 5,5 и освојили златни пехар.

Представници шахиста су уручили пехар директору школе 10. 6. 2021.године и са њим се надметали у шаху.

Учитељица Јована Латинковић

Јован Петровић

Душан Шербула

СВЕ УЧЕНИКЕ КОЈИ СУ ОСВОЈИЛИ
ЈЕДНО ОД ПРВА ТРИ МЕСТА НА
РЕПУБЛИЧКИМ ТАКМИЧЕЊИМА,
КАО И УЧЕНИКЕ НОСИОЦЕ
ВУКОВЕ ДИПЛОМЕ ШКОЛА ЋЕ
НАГРАДИТИ ТАБЛЕТИМА И
КЊИГАМА.

СПОТРИСТИ ГЕНЕРАЦИЈЕ БИЋЕ
НАГРАЂЕНИ ПЕХАРИМА КОЈЕ ЈЕ
ОБЕЗБЕДИО ФУДБАЛСКИ САВЕЗ
БЕОГРАДА.

УЧЕНИКА ГЕНЕРАЦИЈЕ,
ДОБРОТВОР КОЈИ ЈЕ ЖЕЛЕО ДА
ОСТАНЕ АНОНИМАН, НАГРАДИЋЕ
И ВРЕДНОМ КЊИГОМ, КАО И
ПРОШЛЕ ГОДИНЕ.

Ученици 2/5, заједно са учитељицом Александром Малиновић, обележили су Светски дан детета који се празнује 1. јуна. Израдом срца од папира симболично су послали поруку да су дечија срца најнежнија и најлепша места у којима се може живети.

СИНОНИМ ЗА БЕЗБРИЖНО И ЛЕПО ДЕТИЊСТВО СВАКАКО СУ БАКЕ И ДЕДЕ.

УЧЕНИЦИ 2/5 И 2/9 ПОСВЕТИЛИ СУ ТОЈ ТЕМИ ЦЕЛУ ЈЕДНУ РАДНУ НЕДЕЉУ. ЧИТАЛИ СУ ПРИЧЕ О ЊИМА, ПИСАЛИ ПЕСМЕ И ЛИТЕРАРНЕ РАДОВЕ, ЦРТАЛИ ПОРТРЕТЕ СВОЈИХ БАКА И ДЕКА.

УЧИТЕЉИЦЕ АЛЕКСАНДРА МАЛИНОВИЋ И САНДРА ПАЈИЋ

Моја бака

У животу свакога од нас баке имају важно и значајно место. Брину о нама, чувају нас и воле. Труде се да наше детињство учине лепшим и срећнијим.

Моја бака се зове Соња. Она има плаве очи, уста румена као јабука, косу боје бринете и мали нос. Увек када нешто причамо маштовита је и мало гласније прича. Код ње волим то што је брижна, увек маштовита, поштена и осећајна. Кад се деси неки проблем увек има решење и снађе се. Често нам прави палачинке.

Када је била млада радила је у Гимназији у Новом Пазару као библиотекарка. У слободно време ми се дружимо. Када дођем код ње причамо о нечему и играмо друштвене игре. У слободно време док ја нисам ту она чита новине, гледа ТВ или шета.

Мој омиљени догађај са баком јесте када ме је одвела у мој омиљени ресторан где сам појео сладолед и попио сок.

Баке улепшавај наше детињство. Таква је и моја бака.

Бранко Вранић 2/9

УЧЕНИЦИ 2/5

Мој дека

У животу свакога од нас деке имају важно и значајно место. Брину о нама, чувају нас и воле. Труде се да наше детињство и одрастање учине лепшим и срећнијим.

Мој дека се звао Славољуб. Он је био брижан, честит и смешан. Имао је плаве очи, белу косу и био је висок. Волео је да једе слаткише, да у кафићу пије кафу и чита новине, да ме води у шетњу и да ме засмејава. Увек је долазио по мене у вртић и у школу и дочекивао ме је речима: „Где си Тале мој добри?!“ Са њим сам провео много лепих тренутака. Водио ме је у Зоолошки врт, на излете, а најлепше сам се провео са њим на Златибору где смо се играли, возили аутиће, јахали коња и прелепо се забављали.

Мог деке више нема, преминуо је прошле године и много ми недостаје. Моја мама каже да је он увек са нама, јер живи у нашем сећању, чува нас и ја јој верујем.

Тадија Петровић 2/9

УЧЕНИЦИ 2/5

Моја бака

У животу сваког од нас баке имају важно и значајно место. Брину о нама, чувају нас и воле. Труде се да наше детињство учине лепшим срећнијим.

Моја бака се зове Невена, зовемо је Нена. Она има плаву косу, плаве очи и има тихи глас. Воли да носи лагану одећу, на пруге. Воли да чита комедију и књиге у којима се нешто описује. Када је срећна има осмех на лицу и лагани, тихи гласић. Од слатког воли суфле, а од сланог супе. Мој омиљени догађај са њом је када смо ишли у музеј.

Она је једна од најважнијих особа у мом животу. Не могу да замислим живот без ње.

Петар Илић 2/9

УЧЕНИЦИ 2/5

Мој дека

У животу свакога од нас деке имају важно и значајно место. Брину о нама, чувају нас и воле. Труде се да наше детињство учине лепшим и срећнијим.

Мој дека се Зове Слободан, а ја га зovem професор Слоба. Мој дека има благе браон очи као боја кестена. Има косу боје сребра. Висок је и снажан. Руке су му велике и увек топле и меке. Када шетамо дека и ја ходамо полако и споро. Говори дубоко и јасно. Он је добар, паметан, пожртвован, брижан. Када добијем петицу дека ме увек похвали. Мог деку инетресују књиге, поправке, емисије и биљке.

Са деком проводим време тако што гледамо Слагалицу, идемо да се шетамо и читамо књиге. На лето дека, бака и ја идемо у Спуж. Тамо имамо лепу велику кућу. Дека и ја идемо у воћњак и беремо воће. Читамо књиге и решавамо мозгалице. Предвече дека, бака и ја играмо игру „Не љути се човече“.

Деке својом љубављу помажу унуцима да одрасту. Много волим свог деку јер ме саветује, брине о мени и увек је расположен да се игра са мном. Најбољи дека на свету - мој дека!

Татјана Ђакић 2/9

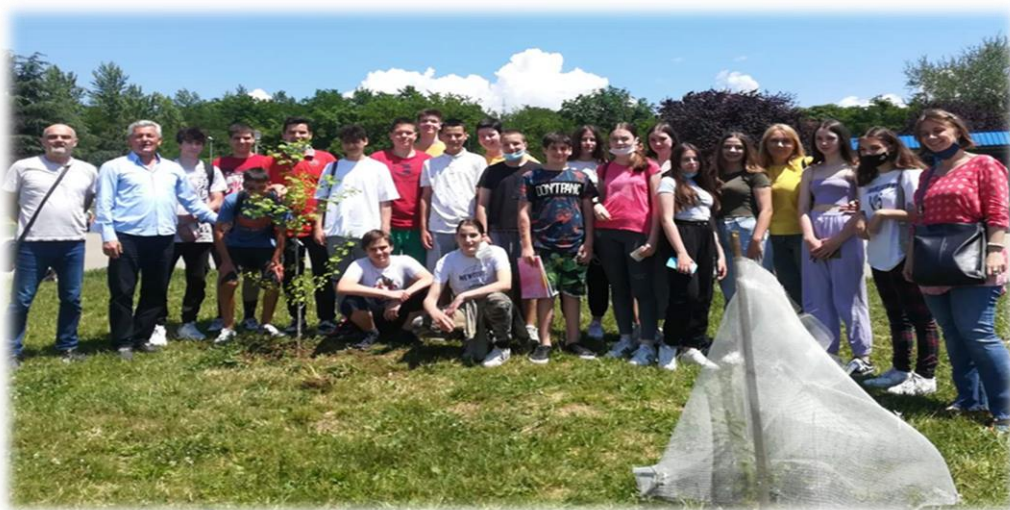

ДРВО УСПОМЕНА

Родитељи ученика 8/5 дошли су на једну сјајну идеју коју су и реализовали прошле недеље.

Заједно са ученицима, директором и одељењским старешином засадили су „дрво одељења“ - гингко билобу у знак саћања на школске дане.

НОВО РУХО

У ТОКУ ОВЕ ШКОЛСКЕ ГОДИНЕ
РЕНОВИРАНА СУ И ОПРЕМЉЕНА ТРИ
КАБИНЕТА ЗА ПРЕДМЕТНУ НАСТАВУ –
КАБИНЕТ ЗА ТЕХНИКУ И ТЕХНОЛОГИЈУ,
КАО И КАБИНЕТИ ЗА ФИЗИКУ И
ХЕМИЈУ.

ИСПРАЋАМО У ПЕНЗИЈУ

Почетком јуна Радмила Рајак, наставница технике и технологије, испунила је услове за одлазак у пензију.

Испричајте нам укратко како је текла Ваша професионална каријера?

Моја професионална каријера професора Технике и технологије започета је 1980. године, радећи у десетак београдских школа. Од првог дана оснивања школе, од 1994. године, радила сам у ОШ „Павле Савић“ у Београду, највећој школи на Балкану. Завршила се 1. јуна 2020. године, раскидом радног односа по сили закона – због одласка у старосну пензију са навршених 65 година живота и 38 година радног стажа. Због потреба унапређења наставе у току рада перманентно сам се образовала, стицала нова знања, завршавала више школе и факултете, сходно мењању назива и садржају предмета, планова и програма. Претходно сам завршила средњу Машинско – техничку школу. Стекла сам добре темеље за даље образовање на вишим школама и факултетима које сам завршила са одличним оценама.

Дипломирала сам на Вишој машинској школи, наставни смер – наставник практичне наставе металске струке. Завршила сам и Вишу педагошку школу у Београду – наставник техничког образовања, а затим и на Природно математичком факултету одсек физика – техничко. На Техничком факултету у Чачку добила сам звање наставник техничког и информатичког образовања. Похађала сам бројне семинаре за унапређење наставе.

Постајала сам све искуснија а моји ученици све образованији и напреднији због наглог развоја електронике, информатике, савремених ИКТ технологија, приступа и брзине протока информација, доступности савремених техничких средстава, због мењања потреба друштва, друштвених норми, потребе нових професија, нових занимања, нових савремених идеја, токова друштва, уклапања са Светом.

Али дете је увек остало дете, пуно маште, идеја и жеља, потреба за љубављу, посвећености сваком ученику јер деца се обликују према узорима из породице, школе, окружења у коме живе, раде и стварају. Зато, задатак сваког просветног радника и школе је професионално, стручно, одговорно, марљиво и пажљиво у сарадњи са родитељима стручним службама педагога, психолога, директора, свих наставника и друштвене заједнице, упрегнути све ресурсе и расположива средства за добробит деце, њиховог напретка, успеха, постизања циља, будућег успеха ученика и њихових каријера.

Да ли сте одувек желели да радите у школи и са децом?

Не. Уписом у средњу школу нисам знала чиме ћу се бавити. Тек касније, сазревањем, прилагодила сам стечена знања са потребама друштва, великом могућношћу за запослење и потребама за дефицитарним кадром професора – наставника Техничког образовања. Иначе, од малих ногу била сам окружена разним техничким средствима и машинама као дете. Размишљала сам како функционишу, па ми је касније студирање било веома занимљиво и лако. Такође, моја мајка и отац били су веома благи према нама деци, често су нас подучавали и радили са нама домаће задатке, без кажњавања за понекад добијену лошију оцену. Сигурна сам, да један део креативности коју поседујем дугујем управо својим родитељима а нарочито мајци. Такође, моји учитељи били су мудри, озбиљни, марљиви и пажљиви, посвећени својим ученицима. Још увек се сећам њихових предавања и наученог градива и лекција из школе.

Шта је по Вашем мишљењу најлепши, а шта најтежи део посла у школи?

Најлепши део посла у школи је непосредан рад на часу са ученицима: Дечија радост, осмеси, марљивост при изради задатка, отвореност, радозналост и разговор са ученицима. Њихова бројна питања, заинтересованост за теме које се обрађују, њихови одговори – тачни са разумевањем а по некада толико смешни да се сви грохотом смејемо до суза, али ту је наставник да такав одговор уобличи, да дете не буде извргнуто руглу и подсмеху, већ да образложи да се дете само шалило давањем таквог одговора или да се његов одговор односи на нешто друго. Награде за њихов рад и труд је одлична оцена, која изазива срећу, радост код ученика и подстицај за још бољи и успешнији рад.

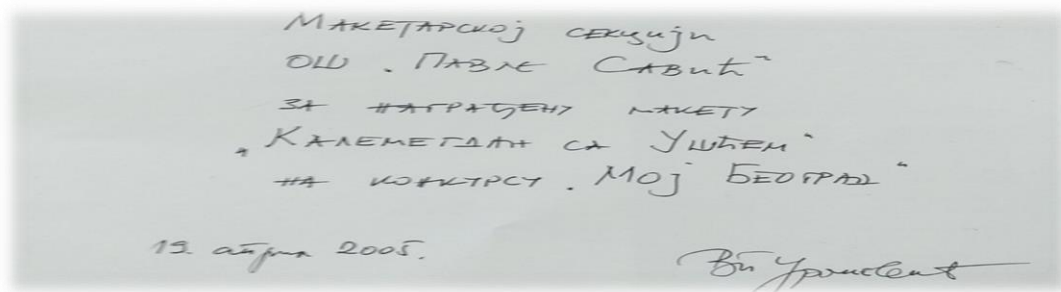
Најтежи део посла ми је када видим тужан поглед детета без осмеха и радости због породичних, школских или других проблема. Трудила сам се да педагошким приступом ободрим, охрабрим и помогнем таквом детету и да му вратим веру у себе, осмех на лице, самопоуздање и жељу за учењем и даљем напредовањем. Осмех детета изазивао је у мени највећу радост и успех.

Радови које је Радмила истакла као изузетне радове својих ученика

Шта бисте поручили својим млађим колегама?

Тешко је у неколико речи поручити много тога корисног. Драге колеге, радите као и до сада. Зато бих у ту сврху поменула речи нашег Патријарха Павла, који је нашу школу освештао 1994. године, на почетку њеног рада. Парафразираћу његове речи: *“Драги наставници поштујте и волите своје ученике и учите их свему шта ће им на корист служити”*.

Коју поруку бисте оставили генерацијама ученика које сте подучавали, али и онима који тек стасавају за школу?

Децо, усвајајте правила лепог понашања, негујте другарство, помозите другу у невољи. Учите, читајте, анализирајте. Уочавајте, правите разлике и доносите своје закључке о разним појавама које се дешавају у природи и око вас. Одговоре тражите од своје породице и наставника. Одговоре потражите у енциклопедијама и књигама, то су ваши пријатељи. Будите срећни, задовољни и успешни. Немојте крити ништа од своје породице. Они морају све да знају о вама, шта желите, како се осећате, како мислите и чему стремите. Учите једни од других, несебично размењујте искуства и знања. Стремите ка успеху. Порука за генерације ученика које сам подучавала: наставите вредно и марљиво да радите и учите са разумевањем. Учите стране језике, неопходни су за сналажење у животу и свету, за постизање виших циљева и ваших зацртаних успеха. Имајте своје (реалне) циљеве, запишите их и стремите да их остварите вашим радом, залагањем, трудом и знањем. Од својих ближњих – школе, наставника, педагога, психолога, директора затражите помоћ ако затреба. У школи су увек спремни да вам помогну у остварењу ваших циљева и успеха.

Драги осмаци, на великој сте животној прекретници и кораку у будућности, новом школовању и избору будућних занимања које ће вас даље обликовати као људе и стручњаке. Доста труда и терета сте поднели у учењу и бризи око пријемног испита. Не брините, сви ћете бити уписани у жељене школе. Значи, да сте пуно учили и радили. Будите спремни! Срећно!

За сам крај.. Поносим се са свим бившим и садашњим ученицима, вашим знањем, културом, владањем, понашањем, људским и моралним врлинама, вашим успешним радовима. Хвала вам за сваки осмех и пажњу коју сте ми пружили. Хвала вам на поштовању, искреној сарадњи, на вашим радовима, макетама, цртежима које сам са радошћу загледала, анализирала и посматрала. Улепшали сте ми живот, вашом лепотом, осмесима, шалама, безбрижношћу, а док се ради на задатку вашом озбиљношћу. Успешно смо реализовали све планове и програме и научили многе лекције. Поносим се вама, мојим ученицима, мојим колективом, ОШ Павле Савић – мојом другом кућом где сам до скоро радила и свима вама као својој најлепшој и највећој породици на Свету.

Пуно вас све воли и поздравља ваша Радмила Рајак, проф. технике и технологије!

НА КРИЛИМА МАШТЕ

На наредним страницама доносимо неке од најуспелијих литерарних радова које су нам издвојили учитељи и наставници српског језика. Илустрације су радови ученика 2/5 који су и на часовима ликовне културе обрадили „Бајку о рибару и рибици“.

Нашла сам се на пустом острву

Често, седећи у својој соби док пада киша, размишљам о томе како живим на мом омиљеном, сунчаном и напуштеном острву.

Моје острво би дефинитивно било пуно биљака и животиња. Имало би водопад који би ноћу обасјавала месечина. Од листова палме направила бих шатор у ком бих могла да прспавам . Био би украшен тропским цвећем јарких боја. Од трске бих саставила сплав помоћу ког бих могла да пловим и пецам. Сакупила бих каменчиће за ватру на којој бих пекла свежу морску рибу. Моје освежење била би свежа, беличаста кокосова вода. На себи бих имала сукњицу и мајицу од коже, а око врата бих носила огрлицу од напуштених белих шкољки. Обожавам животиње, па мислим да би на мом рамену увек стајао неки шарени папагај. Замишљам како ме по острву, уместо аутомобила превози беба слона. Гледала сам како људи праве сунчане сатове, пробала бих и ја. Од пигмената, које сам добила мрвљењем шарених каменчића, осликала бих зидине пећина на мом острву. Предвече бих посматрала залазак сунца пливајући у топлом мору са делфинима. Вече бих проводила лежећи са својим слончетом и папагајем поред ватре која пуцкета.

Иако живим далеко од ззамишљеног острва и мог замишљеног слончета и папагаја, ништа ме не спречава да о томе маштам, а сигурна сам да ће се некада ukazати прилика и да ћу на пустом острву бити бар један дан.

Милица Глигоријевић V7

Уна Вучетић 2/5

Ђурђа Дракулић 2/5

Ученици из мог одељења

Ове улице нас памте као веселу и немирну децу. Ово небо нас памти као вечите сањалице. Ова школа ће нас памтити као многе од хиљаду ђака који су, пролазећи кроз њу, остављали различите трагове који ће временом избледети.

Обично проводимо детињство са децом која су слична нама. Сви смо ми различити на неки начин, али смо сви исто тако раздрагани, вредни, дружељубиви и увек спремни за неку нову авантуру и забаву.

Девојчице вечите сањалице. Убрзо ћемо лутке, ластише и машне заменити сликом неке симпатије шармантног осмеха и модерне фризура. Дечааци су јако немирна бића. Још увек своју снагу показују на млађима и слабијима. Та њихова грубост је у ствари само маска којом покушавају да прикрију све оно лепо и бајно, али ипак се то лепо и бајно, кроз њихов свет, провлачи као једна танана нит. Наше одељење је спектар прошаран различитим карактерима. Такође има и пуно талената.

Међу њима је једна слатка балерина. Веома је емотивна и осећајна. Мила машта о томе да једног дана постане славна. Она живи за музику и плес и сва своја осећања уноси у плесне тачке. Колико је страствена у томе имали смо прилику да видимо на приредби на којој је изводила прелепу кореографију. Калина је веома добра у шаху. Своје знање и тактику имала је прилику да покаже на многим турнирима. Међутим, у другарству није тактичар. Свима је добра другарица и увек је ту да свакоме помогне. Била сам мало неспретна и несигурна, али она ми је помогла да се опустим и савладам возњу бицикла за један дан. Дуњина упорност да заволим одбојку није уродила плодом. Она је највиша девојчица у одељењу. Можда се зато најгласније смеје, али чињеница је да је духовита. Добра је у имитацијама и причању шаљивих прича. У њеном друштву се сви осећамо опуштено и слободно. Уметности као што су сликање, свирање и певање успеле су да се удруже и стану у сићушну Даницу. Појединима је мало чудна зато што је заокупљена неким својим светом, али за мене је од првог дана била јако племенита и неискварена девојчица. Заволела сам је овакву каква јесте и сада смо веома блиске другарице.

Има још таквих и онаких: тврдоглавих, гласних, тихих, досадних, забавних, плачљивих, храбрих... Нисмо савршени, али то смо ми, шесто – три!!!

Арсеније Ђурашевић
2/5

Марта Мацут 6/3

Тамара Пешић 2/5

У свету пролећне природе

Једног априлског јутра рано сам се пробудио. Заслепео ме је зрак сунца. Откуд сунце? Још јуче је била магла – помислио сам.

Изашао сам напоље. Дочекало ме је зеленило. Цела улица је била у светлим нијансама. Мало сам прошетао и видео како веверица весело скакуће по дрвећу. Оно је преко ноћи обукло своје шарене капуте. На њега су слетале веселе птице. Управо су се вратиле са пута. Биле су доле на југу. Питам се како су се провеле. Изгледале су задовољно. У парк су стигли и први весници пролећа. Висибаба ме је очарала својом лепотом. Улицом се ширио мирис јоргована. Обавестио ме је да је пролеће већ стигло. На путу до куће ухватила ме је киша. Кад сам стигао, напољу је био потоп. Киша је непрестано падала. Није престајала до мрака, па ми је отпевала успаванку.

Пролеће је моје омиљено доба. Јако га волим због лепог времена и процветалог цвећа и дрвећа. Чак ми ни киша не квари расположење.

Катарина Нешић 2/5

Василије Гемаљевић 4/3

Николина Обрадовић 2/5

Моја остварена жеља

Једног лепог летњег дана изашла сам да се прошетам са мамом и братом. Шетали смо дивним, великим парком. Из једног жбуна излетела је мала, чупава куца. Вртела ми се око ногу. Знала сам! И ја желим пса!

Док сам била мала, сваки час сам молила родитеље да ми купе куцу. Није ми било битно која је раса и да ли је велика или мала, само сам желела да је имам. За Нову годину сам чак и Деда Мразу писала. Али ништа! Мама није хтела! Једнога дана чула сам како она разговара са неком женом из азила за псе у Новом Саду. Мало после тога мама ме је позвала и показала ми снимак. На њему је било много малих куца које су лајале. Уперила је прст у једног јоркширског теријера и рекла да ћемо њега да узмемо. Замало да паднем у несвест!

После неколико недеља отишли смо по њега. Ставили смо га у кола. Био је тако мали. Плашила сам се да му не поломим неку кост. Сада је већ порастао. Много га волим и срећна сам што сам га добила.

Моја жеља се коначно остварила. Пуно сам срећна због тога.

Ленка Гемаљевић 4/3

Вида Вучковић 2/5

Мина Миочиновић 2/5

Учиниле смо добро дело

Битно је чинити добра дела и бити добар према некоме зато што тиме човек измами некоме осмех на лице, а вероватно је и да ће та особа некоме помоћи или га утешити. Тако онда иде у круг све док не дође до неке безосећајне особе која ће зауставити ланац и покварити све, а то није добро.

Једног дана у другом разреду изашли смо напоље на физичко. Пошто је Марија тек тада скинула гипс јер је пре тога поломила руку, седела је на клупици и плакала. Кад смо то виделе, Тамара и ја смо јој одмах пришле и питале је зашто плаче. Она нам је објаснила да неће моћи на рекреативну због руке, а затим је почела још више да плаче. Нама је било жао, па смо почеле да је тешимо. Тако нам је прошла цело физичко и касније велики одмор. Није ми жао због тога јер сам некога утешила и помогла му. Тамара ме је на рекреативној подсетила на Марију, па сам ју звала и још је тешила. После седам дана, ми смо се вратили у Београд. Марија је и даље била тужна јер није путовала, али и срећна зато што смо нас две биле срећне. Нисам сигурна, али надам се да се оне тога сећају јер ја никада нећу заборавити како сам некога утешила и учинила му добро дело.

Мислим да је сада свима јасно да, ако некоме нешто добро урадиш, биће ти узвраћено његовом срећом или ће, још боље, и он помоћи некоме!

Филип Србиновић 2/5

Теодора Грбовић 4/1

Марко Пурић 2/5

Наставак приче из прошлог броја - „Дафнина мистерија“

VI ПОГЛАВЉЕ

Изнаенађење и запрепашћење

Изашла сам напоље и за сваки случај проверила да ли има неког на видикy. Такође са у свој мали ранац спаковала бели чаршав, јер има (много) шансе да га неко види и провали да сам побегла.

Прошла сам кроз један чудан и веома узак путић, кога су окруживале гране густе шуме. Било је помало застрашујуће, јер није било никога и овде никада нисам била У СВОМ ЖИВОТУ, а плус се све одвија тако брзо. Све што се видело је била, већ поменута, густа шума и каменита стаза. Скоро сво време пратила сам црвене стрелице окачене знаком за дрвеће. Док нисам видела неку кућу, са натписом на вратима:

НЕ ПРИЛАЗИ, НЕ УЛАЗИ, НЕ ГЛЕДАЈ!

К.А.

Нисам имала појма шта значи К.А. само ми је било јако познато. К и А размишљала сам наглас. Зашто ми је то тако... Кадира и Араква! То је њихово склониште, ту држе тату, ја сам то видела, да ли да уђем, да ли, да ли... пре него што почнем да лудим, ушла сам без размишљања, само ми је било битно да спасем тату и сестру. Најежила сам се када сам иза себе чула: „Хеј, на мене си заборавила.“ Била је то моја црна мачка. То је било једино што ме је орасположило у последњих 10 минута. Ставила сам је у ранац код белог чаршава и сада стварно кренула у потрагу. Чим сам ушла мало дубље у мрачну кућицу чула сам веома познат глас, видела веома познато одело... Био је то МОЈ ТАТА.

VII ПОГЛАВЉЕ

Заробљена па ослобођена

Пришла сам му и некако успела да га загрлим кроз оне решетке. Изгледало је као у полицијској станици. Сви заробљеници у један ред иако је ту био само тата и 6 празних *кавеза*.

„Хеј ти мала наказо, шта радиш ту, зар ниси прочитала натпис?!“

„Дошла сам да спасим оца од вас две злобне вештице!“, одговори Дафне покушавајући да не заплаче.

„Знаш ли ти уопште са ким са бакћеш, ја сам Кадифа, најпопуларнија крадљивица и злочинац у целом свету, а нека мала девојчица попут тебе ме неће спречити да твог тату претворим у робо-слугу“

„Извини Кадифа, али нисам дошла на разговор“, рече Дафне самоуверено, „дошла сам по свог тату и то ћу и урадити“.

Самоувереност није дуго трајала, пре него што ју је Кадифа стрпала у кавез прекопута њеног оца.

„Па, бар си покушала, ти једно мало, јадно дете“.

Кадифа је отишла и више се уопште није бринула за њих двоје, јер је знала да не могу нигде да оду. Дафне је за то време почела да плаче. Јако се успаничила и није знала шта да ради. Само је хтела да спаси свог тату, и изгледа да је само погоршала ситуацију. Бар је она тако мислила.

„Мислила сам да могу да те спасим, али уопште нисам успела. Ја сам само једно обично дете које је само требало да остане кући и послуша маму.“

„Де, де...ниси ти ништа крива-полако јој је рекао тата-знам да си хтела да покушаш, али барем смо овде заједно...“

Нешто је тог тренутка почело да се мешкољи по Дафниној торби. Била је то њена црна мачка која је истог тренутка схватила у каквом су сосу.

„Тешко је вама, али ја имам план...“

Мачка је истог тренутка почела да се лиже и после неких пет минута била је довољно клизава тако да је могла да се провуче кроз решетке кавеза.

„Сјајна идеја! Ако мачка олиже ову ограду моћичемо глатко да прођемо! Браво, а сада почни да лижеш!“ каза Дафне.

„Ти стварно мислиш да ћу својим лепим језиком да додирујем те бакциле?!“

„Добро, добро-каза Дафне- ако нам безбедно помогнеш да се избавимо, сваког дана ћу те водити у школу и... давати ти твоје омиљено месо из конзерве.“

„Ух...шта све траже од тебе, лизање ограде, ко то ради?! Па, ваљда...крећемо.

Тако мачкица крене да лиже ограду. Сама се провукла, па после ње и Дафне. На сваки час су гледали да ли ће неко да наиђе. Дафне се коначно провукла, али како ће тата? Ово је било јако тешко, чак и за Дафне која је, може се рећи, била јако мршава. Али, као и увек неко уместо тебе може да реши проблем, па је то, поново, урадила мачка. Својим канџама је замахнула и откинула катанац кавеза у коме је стојао Дафнин тата. Полаку су изашли, скоро толико тихо колико би требало. Врата су толико јако зашкрипала, па је дошла Кадифа наравно морала да дође и провери шта се то дешава:

„Поново ви мали неваљалци покушавате да побегнете! Овога пута се нећете извући!“ Тата је почео да трчи, али Дафне и мачка су смислиле план у случају да се ово деси.

Дафне је подигла мачку у руке и бацила је право на Кадифино лице. Мачка је почела да је гребе, а Кадифа је: 1. почела да вришти, 2. пала на главу, 3. онесвестила се. Када се онесвестила, Дафне ју је ухватила за ноге, одвела у кавез и закључала је.

Све је опед било добро, само што су требали да нађу још некога...Љубичицу.

VIII ПОГЛАВЉЕ

Сви на окупу

Кренули су баш у том правцу где су биле црвене стрелице на дрвећу. Неколико минута све је било тихо и мирно. Сви су били срећни и сваки догађај појединачно препричавали.

Док нису чули плач толико гласан да чак нису ни знали да ли долази испред, или иза њих. Мачка је била поред њих и све чула. Чак је чула и у ком правцу је плач. Окренули су се и кренули да трче. Прошли су поред пећине у којој су заробили Кадифу, ишли још мало даље и угледали сличну пећину са истим натписом:

НЕ ПРИЛАЗИ, НЕ УЛАЗИ, НЕ ГЛЕДАЈ

К.А

Сви су се плашили да уђу, па је црна мачка то урадила: „Не брините, све је у реду. Обрадоваће вас шта је унутра!“

Сви су заједно ушли и видели Љубичицу, у висећем, скученом кавезу. Овог пута нису биле никакве замке. Откинули су катанац, поново помоћу црне мачке и изашли напоље. Напокон су сви били јако срећни. Овог пута није било ничега што ће их зауставити. Пешачили су неких 15 минута када је Дафне поново чула звук: „Дафне, Дафне...

Бум: „Хајде Дафне, закаснићеш у школу.“ Проговори њен тата. Дафне сва збуњена устаде из кревета, и схвати да је све ово у ствари био само сан. Њен тата је био сасвим обичан човек. Њена мама сасвим нормална жена, која се мало нервирала што Дафне касни на часове. Љубичица је цуцлала своју цуцлу и јела кашу.

Сви су пре школе и посла заједно сели за сто. Јели и уживали док је Дафне препричала шта ју је толико задржало у удобном кревету њене собе.

Јана Миланковић 4/10

Вођени идејом да слика вреди као хиљаду речи, ученици 2/5 ликовним радовима су представили књиге које су читали .

Песме ученика поводом акције „Сачувајмо Панчићеву оморичу“

Панчићева оморика

**Панчићеву оморичу засадићемо ми,
за то ће моћи да знају сви.**

**Ми траг у школском оставићемо,
и тако заједно прославићемо.**

**Чуваћемо је, дивити јој се,
јер посебна биљка она је.**

Доротеа Микша 4/10

Панчићева оморика

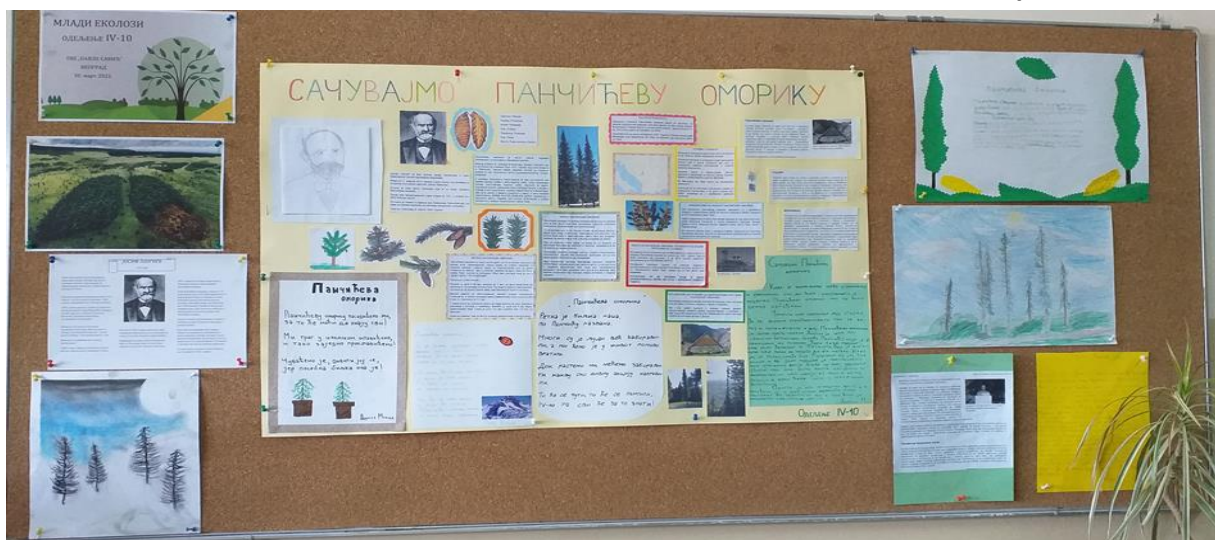
**Ретка је биљка наша,
по Панчићу названа.**

**Многи су је људи већ заборавили,
а ми ћемо је у живот поново вратити.**

**Док растемо ми нећемо заборавити
какву смо дивну акцију направили.**

**То ће се чути, то ће се памтити
IV- 10 ма сви ће за то знати.**

Јана Миланковић 4/10

ЛЕТО у БЕОГРАДУ

АКО ВОЛИТЕ ЦРТАНЕ ФИЛМОВЕ И ОДЛАЗАК
У БИОСКОП, ОНДА ЋЕ ФИЛМ „ЛУКА“ БИТИ
ПРАВА ЗАБАВА ЗА ВАС.

ЈОШ АКО ВАМ КАЖЕМО ДА ЈЕ У
СИНХРОНИЗАЦИЈИ ГЛАС ЈЕДНОМ ДЕЧАКУ
„ПОЗАЈМИО“ НАШ УЧЕНИК, ОНДА ЋЕТЕ
СИГУРНО ПОЖЕЛЕТИ ДА КУПИТЕ УЛАЗНИЦУ
И УЖИВАТЕ.

„Почетком маја одлазим на кастинг у једну
продукцијску кућу која је тражила тинејџере
између 14-15 година како би дали свој глас у
цртаном филму „Лука“ продукцијске куће
Дизни и Пихар. Отишао сам на кастинг, све
здатке које су ми дали, а који подразумевају
адекватан изговор речи, односно дикцију,
музикалност, познавање енглеског језика сам
успешно урадио и изабрали су ме. Био сам
веома поносан и срећан.

Веома је важно да дамо све од себе, да сутра
свој позив не гледамо само као обавезу, извор
прихода, већ и као задовољство. То је сигуран
пут за успех и добар резултат. Мој труд
похвалила је продукцијска кућа Дизни и
ускоро снимам нови филм и дајем свој глас у
цртаном *Ron's Gone Wrong!*“

ПЕТАР АНИЧИЋ 8/7

АКО НЕ ВОЛИТЕ ДА ИДЕТЕ У БИОСКОП, ЛЕТО МОЖЕТЕ ПРОВЕСТИ И УПОЗНАЈУЋИ СЕ СА БРОЈНИМ ЗНАМЕНИТОСТИМА НАШЕГ ГРАДА, АЛИ И УЖИВАЈУЋИ У ПОЗОРИШНИМ ПРЕДСТАВАМА КОЈЕ ЋЕ СЕ ИГРАТИ НА ОТВОРЕНОМ. ДАЈЕМО ВАМ НЕКОЛИКО ПРЕДЛОГА:

- ✓ ПОСЕТИТЕ МУЗЕЈ НАУКЕ И ТЕХНИКЕ

<https://www.muzejnt.rs/>

- ✓ ОБИЋИТЕ ЈАВНИ АКВАРИЈУМ И ТРОПИКАРИЈУМ

<https://www.facebook.com/Javniakvarijum/?fref=ts>

- ✓ ОБИЋИТЕ БОТАНИЧКУ БАШТУ „ЈЕВРЕМОВАЦ“

<https://jevremovac.bio.bg.ac.rs/>

- ✓ ПОГЛЕДАТЈЕ ПРЕДСТАВЕ ЗА ДЕЦУ КОЈЕ ЋЕ СЕ ТОКОМ ЈУЛА ИГРАТИ НА КАЛЕМЕГДАНУ, А У ОКВИРУ ФЕСТИВАЛА „БЕЛЕФ“

<https://www.belef.rs/index.php?lang=sr-cir>

- ✓ И НАРАВНО – ПОСЕТИТЕ БЕО ЗОО ВРТ

<https://www.beozoovrt.rs/>

Илустрације су радови ученика 2/10 на тему „Лето нас зове“

ЕВО НАС НА КРАЈУ ЈОШ ЈЕДНОГ БРОЈА И НА КРАЈУ ЈОШ ЈЕДНЕ ШКОЛСКЕ ГОДИНЕ. ИАКО ЈЕ БИЛА НЕОБИЧНА И ПОМАЛО ТЕШКА ЗА СВЕ НАС, УСПЕЛИ СМО ЗАЈЕДНО ДА ОСТВАРИМО ЗАДАТЕ ЦИЉЕВЕ.

НИШТА ОД ТОГА НЕ БИ БИЛО МОГУЋЕ ДА НЕМАМО ОВАКО ДОБРЕ И МАРЉИВЕ УЧЕНИКЕ. ДЕЦО, ХВАЛА ВАМ!

ЗАПАМТИТЕ ОНО ШТО СУ ВАС У ТОКУ ОВЕ ШКОЛСКЕ ГОДИНЕ НАУЧИЛИ ВАШИ УЧИТЕЉИ И НАСТАВНИЦИ И НЕМОЈТЕ ЗАМЕРИТИ ПОНЕКУ „ОШТРУ“ РЕЧ И КРИТИКУ – ОНЕ СУ ИЗРЕЧЕНЕ САМО ДА БИСТЕ ВИ ПОСТАЛИ БОЉИ!

ЖЕЛИМО ВАМ ДА БУДЕТЕ ЗДРАВИ И ДА У ТОКУ ЛЕТА ДОЖИВИТЕ НЕЗАБОРАВНЕ УСПОМЕНЕ О КОЈИМА ЋЕТЕ НАМ ПРИЧАТИ У СЕПТЕМБРУ!

ДРАГИ ОСМАЦИ, ХРАБРО КОРАЧАЈТЕ СТАЗАМА СВОЈИХ ЖЕЉА И ВЕРУЈТЕ У СЕБЕ И СВОЈЕ МОГУЋНОСТИ. НЕКА ВАМ ГЛАВНИ ОСЛОНАЦ БУДЕ ЉУБАВ И БРИГА ВАШИХ РОДИТЕЉА!

СВИ МИ, ЗАПОСЛЕНИ У ШКОЛИ, ЈАКО НАВИЈАМО ЗА ВАС И РАДУЈЕМО СЕ ВАШИМ БУДУЋИМ УСПЕСИМА!

СРЕЋНО!!!

ПАНО КОЈИ СУ УРАДИЛИ УЧЕНИЦИ 2/8, 2/10 И 2/11

ОВАЈ БРОЈ РЕАЛИЗОВАЛА ЈЕ НОВИНАРСКА СЕКЦИЈА, АЛИ И СВИ УЧЕНИЦИ, УЧИТЕЉИ И НАСТАВНИЦИ КОЈИ СУ СВОЈИМ РАДОМ УЧИНИЛИ ДА ИМАМО О ЧЕМУ ДА ПИШЕМО.

УРЕДНИЦИ:

Сандра Пајић, професор разредне наставе

Јована Лучић, професор српског језика и књижевности

ТЕХНИЧКИ УРЕДНИК:

Јована Лучић, професор српског језика и књижевности

ПОД ПЛАВИМ КРОВОМ

Часопис Основне школе

„Павле Савић“

Београд,

Косте Нађа 25

Телефон: 011/34-30-358

Интернет адреса: www.ospavlesavic.edu.rs

Мејл: direktor@ospavlesavic.edu.rs

Све фотографије на којима су ученици објављене су уз сагласност родитеља/старатеља и у друге сврхе се не смеју користити. Свака даља употреба подлеже кривичној одговорности!

